



# וشنנותם לבני

בית אברהם משה  
על שם הרבי אברהם משה בר' שעוזה איזט

## הבו שלה, השליךות שלנו!

אלו

גם את חובי בית המקדש, או להבדיל - אנשי העסקים שבעיה, לא ושאל, ולא יסכו בעיניהם עצומות על אנשי המקום שאינו מכירם וידע עביך נאמנותם.

אליא הוא בכבודו ובעצמו, ישנה בעיר זמו רב, ירחה ויבדק, יבר ווניש, ולא ישקע את מיטב כספו עד שירגוש בטוח ונגען שלא הניתן את כספו על קנו האב. וגם אחרי כל הבדיקות והתקירות, לא יסגר שום עסקה ולא ימסור לאף אדם את הכספי, עד שייכלוב שטר מסדר וחותם עם עדים ערבים...



זה הבדיל בין עניינים גשיים לעניינים רוחניים בעניין החומרן. אילם אברהם אבינו, מרגישה לנו כאן התורה, הוא - שהיה בבד במקנה ובפסח - אז, בעניינים גשיים האמין באירוע אמונה מחלוקת עד שנותן לו לנחל ולמשל ב"כל אשר לו".

אבל, פאשר נוצר צורה לשלה אותו לסתלה רוחנית - לא האמינו לו ולא סמה עלי עד אשר השביעו בה, אלקי השמים ואלקי הארץ.



### כה הוא אומר



#### מו. טסיית אומרת:

**עורו מעם ה' עשה שמים וארץ (תהלים קא)**

ה夷 דאה לכון צפחת העא חש כי סבוח גודלה אורכתו. עופות דורסים ובאים מתחלשים טבבו ואיך קשורים קשורים עם חיות ועופות אחרים, בוגנול לסתור עלי ולטרך אותן הם אינם מסגלים לספלו אותן. אול' ביגל גוני הרים...

הוא מקיןbps בין הענפים, יוניע כי אין לו רהבה ספריים. תעופות החרושים את נפשו גדולים מפניהם, חזקים מפניהם ואכוורים הרפה מפניהם והללו זוגרים עלי. מוקפים אותן בטבעת, ותוך יתגפלו עלו ולא ישאר מפניהם הרפה... מה עושין? מ' ציל אותן?

ואו, באחר פלא, פאשר נדמיה היה כי אפסו הסכוימים כלם ואלו הם נשיימוטיו האחרונות, נוביל שיבון אין באיזו דרך - הוא נצל, מישחו, שהנא גדול ועצום ווב כל הרפה יותר מפכל החיים גם יתמד - **המשך מאחוריה**

## פרשת חיי שרה

### ודברת בם

סיפוריו אהבת תורה וראת שמיים



"ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא יזכה תהה עיני, ואשבעה בה..."

אברהם אבינו פונה לעבדו, זקו ביתו, המשל בכל אשר לו - ומבקש מפניהם להשבע לו שיבצע את מבקשו, ולא יכח ליצחק אשח מבנות הכנען,

והזכיר תמורה לאזרה. הרי מדבר פאו בעבדו מזוה שנים רבות ("זקן ביתו"). ובודאי אברהם מפירז, וסמקה ובתו שינהוג כפי רצונו, טהרי והוא "משל בכל אשר לו", ואם לא היה סומך עלי פוץ זה ינתן לו למושל בכל אשר לו

וגם לשון הפסוק דורש הספר. מודיע התורה מפרטת ומאריכה דזקא פאן בתאריו ובתפקידו של אליעזר? - עבדו, זקו ביתו, המשל בכל אשר לו.

מן הלאו רבי חיים מבריסק זצ"ק"ל היה אומר כה:

הנה, באשר נכנס אדם לעיר שבה לא היה מעולם, והוא מחותט לאכול דבר מה, או כי יהודי פשוט יסתפק כשיראה שלט 'בשר' על המסעדה, ומה יכנס וישבע רעבונו.

יהודי בדרכה קצת יותר גבוקה, מחש ברוחב אadam שגראה ירא שמים וישאל אותו היכן נתן לאכול בעיר, וכשהיה יודוי יתנו לו את המידע המבוקש, מיד יאמין לו וסנה לחשוף את המסעדה הממלצת. טהרי עד אחד נאמנו באסורי.

יהודי ירא שמים בתכליות, לא יסתפק בפנייה לאדם אקראי, אלא יחשוף את בית המקדש בעיר. יכנס ויתבונן מי הם החנכים החשובים והריאים. ורק אומם ישאל, היכן מתקבל פאן בעיר לאכול, למחדרין.

ואם הוא מಡדק בחול, ומפחד פרח אמת מכל סרה אסאר - אויל לא יכנס האיש דבר לפאי, עד שייחקר בזאתו את מקום המוצרים וממי התעסוק ובשל וכי, ורק כשייע בזאת שחייב בשר ומחדר לכתוללה, רק אז יהיה רגיע. אבל -

אם יבוא אדם לעיר זרה בכדי לעשותה בה עסקים ולהשקייע את כספו, או בודאי לא ישאל סתם אדם מזדמן מן הרחוב מי כאן נחשב לאדם ישר ונאמן אשר פדי לך אם עפו קשיי מסחר.

